

CXVI.

Betænkning

over

**Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international
Konvention vedrørende Arbejdsløshed**

og

**Forslag til Rigsdagsbeslutning med Hensyn til en af den inter-
nationale Arbejds-Konference i Washington i Aaret 1919 vedtagen
Henstilling angaaende fremmede Arbejderes Retsstilling.**

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 26. April 1921).

Udvalget har bedt Indenrigsministeren om Oplysninger om, hvorledes det paa Washington-Konferencen vedtagne Konventionsudkast angaaende Arbejdsløshed samt de i Forbindelse hermed vedtagne Henstillinger er blevet behandlet i Norge og Sverige, og har herpaa fra Ministeriet modtaget Svar, hvoraf fremgaar, at Konventionen ikke er ratificeret af noget af disse Lande, men at den norske Regering i Stortinget har fremsat Forslag vedrørende Beslutningerne paa Washington-Konferencen.

Med Hensyn til det første Forslag ønsker Udvalget at pege paa Art. 3 i det med Forslaget følgende „Udkast til Konvention angaaende Arbejdsløshed“, der lyder saaledes:

„Art. 3.

De Medlemmer af den internationale

Arbejdsorganisation, der ratificerer denne Konvention, og som har oprettet Forsikringsinstitutioner mod Arbejdsløshed, skal paa de Vilkaar, som de paagældende Medlemmer kommer overens om, drage Om-sorg for, at Arbejdere, der er Undersaatter i et Land, som er Medlem af den internationale Arbejdsorganisation, og som arbejder paa en anden Medlemstats Territorium, skal nyde de samme Fordele af en saadan Forsikringsinstitution, som tilkommer de Arbejdere, der hører til den sidst-nævnte Stat.“

Det vil heraf ses, at Gensidigheden først træder i Kraft „paa de Vilkaar, som de paagældende Medlemmer kommer overens om“, og der har indenfor Udvalget været Enstemmighed om, at man ved Fast-sættelsen af disse Vilkaar skulde have for Øje, at — saa vidt muligt — ingen arbejdsløs skal kunne have Krav paa større